

שווה זהב

היא יודעת זאת. אני רק שבע בחל-אביב, וכבר כל הגברים מנסים להכניס אותי למיטה, אבל אני מסרבת.

הייתי, מיס הגביע" במרוץ ה" מכוניות המפורסם של שנת '82, ואני הייתי זאת שהגישה לזוכה את הגביע, שנשקה לו, כשהתויו עליו שמפניה. הופעתי בעיתונים וב- כל רשתות הטלוויזיה. היו לי מחזי רים רבים וקיבלתי מתנות בשפע. באותה עת התחיל המצב המדיני להתערר, הנשיא לופס פורטיו שינה את סידרי המדינה, האנטי- שמיות גברה, והדולרים הוקפאו בכניס. התחלתי לחשוב במושגים אחרים. חשבתי הרבה על הורי ועל ביתי, ואז החלטתי שעכשיו אחרי שהתבגרתי וזכיתי בנסיון-חיים ו- בחוויות נדירות, הזמן לחזור ל- ארץ ולשרת בצבא. הרגשתי ש- אם אני רוצה לקשור את עתידי בישראל, אני צריכה למלא את חובתי ולשרת בצבא כמו כולם, ולא להיות משתמטת. החלטתי וביצעתי. הוצאתי את כל כספי, את כל הסכונות שהיו לי בבנק, קניתי לי בגדים ומתנות וחזרתי לארץ. הפעם לא לחיפה, אלא לתל-אביב, לעיר הגדולה, לעיר האופנה. כי אני רואה את עתידי כדוגמנית בינלאומית עם בסיס בארץ.

ניו-יורקי, והחלטתי לחפש מקום אחר. הימרת על מכסיקו, שאותה הכרתי עוד מילדותי, ושאת שפתה אני דוברת. עם 500 דולר בכיס נחתתי במכסיקו. קשרתי שם קשרים עם דוגמנית ידיעה אחת, שעזרה לי בכך שנת- נה לי ארבעה מיספרייטלפון של סוכנויות לדוגמניות. ניגשתי ל- סוכנויות, והלך לי קלף משגע. על המקום הוומנתי להופיע בתצו- גות-איפנה. הם התאהבו בי שם. הייתי הסטאר הבלונדי.

השחררים האלה נדלקו על ה- מראה שלי, ואז הוומנתי לעבוד כמארחת בפרלמנט. העבודה שלי הסתכמה בזה שהובלתי עימי שר ידוע וחשוב לכיסאו, כשזרועי ש- לובה בזרועו. עבור העבודה "ה- מפרכת" הזאת קיבלתי 500 דולר ליום. כך הכרתי והתרועעתי עם אנשי פוליטיקה, מדינאים ואנשי- מפתח.

חייתי שם טוב מאוד, ברמה גבו- לה. ביליתי באקפולקו, סעדתי ב- מיסדודות-יוקרה, נסעתי במכניניות מפוארות, היו לי נהגים ושומרי- ראש. חייתי בסטייל שאני לא מאמינה שזוכה בו שוב.

כל תצוגות-האופנה בחיפה, והייתי מצולמת בכל עיתוני-חיפה. הר- גשתי שנגמר לי הסיס בעיר הק- טנה והמוגבלה הזאת. חיפשתי שינוי דראסטי. התחילו לפ-פר לי פרפרים בראש. היות שאני הרפתקנית מטיבעי,

טלי קודן, חיפאית בת 18,

יצאה לאמריקה, הפכה דוגמנית ובחלוויה בתשלום לפוליטיקאים החליטה לבוא הביתה ולהתגייס

הפסקתי עם חוס הכיתה השביעית ללמוד, ונסעתי לבקר את אבא שהיה באותה תקופה בטכסס, ב- עיר קטנה בשם מק'אלן. חייה-לחי- לה בעיר היו שקטים, פרט לדיס- קוטק אחד, גדול, שבו נערכו תח- רייות: מיס זה ומיס זאת. לא

חושנית

וחחולית היא הקטנה הזאת. הורי לא שמרנים, היא אומרת, אבל אני ידה טובה. אני לא מצטלמת לתחנותים וחזיות